
Helbredelse av de Urolige Sinn

By David Wilkerson

January 18, 1999 Et bekymret sinn er et som lider under kontinuerlig utilfredshet. Det er nedtrykt, urolig, rastløst, uten ro eller hvile. Det er bekymret over fremtiden og fortiden i tillegg til nåværende omstendigheter. Og jeg er overbevist om at det er flere bekymrede sinn idag enn i noen tidligere generasjon!

Vi som lever i New York City ser daglige bevis på dette. Dersom du står utenfor teatrene på Broadway og betrakter stamgjestene forlate forestillingen, så ser du sjelden et smil på noens ansikt. Disse menneskene har betalt åtti dollar for å finne en midlertidig befrielse fra sine byrder - men de forlater forestillingen med en enna større byrde enn da de kom!

Øyensynlig er mange av dem som elsker Jesus akkurat like bekymret som massene av ikke-troende. Jeg ser beviser på dette i noen av brevene som vår tjeneste mottar. Masser av troende ligger våkne om natten, urolige og ulykkelige. De går i kirken og håper at de vil erfare en eller annen befrielse fra sine byrder. Men med en gang de har forlatt gudstjenesten, vender deres uro tilbake.

Hvorfor har så mange mennesker idag engstelige sinn? La meg dele med deg noen av de årsakene jeg tror den Hellige Ånd har vist meg:

1. Mange Mennesker er Engstelige På Grunn av Passet i Vår Tid. I flere tiår nå har sekulære eksperter fortalt oss at velstand er svaret på menneskehetens problemer. En god utdannelse, en anstendig jobb, et pent hus, penger i banken - alle disse tingene har til hensikt å sørge for folks verdighet og sjelefred. Dersom alle kunne få bare en bit av den 'Amerikanske drømmen', sier ekspertene, så ville våre kriminal og narkotikaproblemer være løst.

Denne teorien uttaler, at folk ender opp som alkoholikere og narkomane fordi de aldri har hatt noen følelse av egenverd. Deres fattigdom har frarøvet dem mulighetene som ville ha gitt dem en følelse av verdighet. Så derfor, dersom vi bare forsyner dem med en anstendig betalt jobb, et godt sted å bo og en regelmessig inntekt, så ville livene deres bli bra.

La meg svare på denne teorien med en personlig historie. For mange år siden, ble Nicky Cruz , en ondskapsfull Mau Mau gjengleder tatt med på landet for én dag for å bli undersøkt av en psykiatriker. Nicky var en slosskjempe som levde som djevelen. Alle som kjente ham trodde at han var fullstendig uforbederlig, uten håp om noensinne å kunne forandre seg.

Etter å ha tilbragt mange timer med Nicky, bekreftet psykiatrikeren alles vurdering. Han fortalte Nicky at han var fullstendig sinnssyk, uten håp om rehabilitering. Og grunnen? Nicky's lutfattige oppvekst i Puerto Rico hadde frarøvet ham mulighetene som andre nøt godt av. Det var samfunnets skyld at han var et uhyre.

Nicky så på psykiatrikeren og sa: "Du er gal, mann. Jeg bare elsker å slåss. Fortell meg - hvordan behandlet din mor deg?" Han endte opp med å psykoanalysere psykiatrikeren!

Nicky hadde rett - fattigdom er ikke roten til synd. Dersom det var tilfelle, hvorfor blir flere og flere velstående tenåringer hektet på harde narkotiske stoffer? Disse urolige unge menneskene har innenfor rekkevidde alt de noensinne kunne ønske seg. Hvorfor ville de vende seg til narkotika dersom de allerede hadde den sjelefreden som materielle ting angivelig skulle gi dem?

Hvorfor blir et stadig større antall leger, advokater og næringslivsledere alkoholikere? De har tilfredsstillende jobber, syvsifrede inntekter, flere biler og hyppige ferier. Allikevel vender de seg til alkohol i stadig større grad for å bedøve sine bekymrede sinn.

Jeg har vært på Wall Street på slutten av arbeidsdagen, når aksjemarkedet stenger. Når dørene til handelshusene åpner seg, strømmer meglerne ut som løpske okser, på vei til den nærmeste baren. De trenger seg i dusinvis inn i Wall Streets små vannhull og prøver å drukne sine følelser i alkohol.

Hvorfor er de ikke lykkelige? Hvorfor er de så urolige til sinns? De har alt de har blitt fortalt at de trenger for å bli tilfredse. De har behagelige inntekter, egne feriesteder, røyker 50\$ sigarer, drikker 300\$ flasker med vin og kjører dyre biler. Allikevel ruser de seg bare for å komme seg gjennom hverdagen. Hvorfor nyter ikke disse menneskene en rolig, tilfreds sinnsstemning?

Det er fordi de frykter for å miste alt! De er redd økonomien vil bryte sammen, og at alt de har arbeidet for å samle opp plutselig vil forsvinne som røk.

Jesus Advarte Om at i De Siste Dager Vil Menneskenes Hjerter Bli Urolige Av Alle de Krisene Som Skjer i Verden." på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenninger bruser. Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som skal komme over jorden. For himlenes krefter skal rokkes." (Luk. 21:25-26).

Jesus sa at begivenhetene som kommer over jorden vil bli så fryktelige at folk bokstavelig vil falle død om av hjertesvikt. Akkurat nå er vi vitne til akkurat de tingene han forutsa: verdenskaos, forvirring, uorden. Nyhetene bare fra forrige måned - desember 1998 - er nok til å bekymre og forskrekke selv de sterkeste sjeler.

- Japan, verdens nest største økonomi, falt enda lenger ned i depresjon. Dens nest største bank gikk konkurs med 20 milliarder \$ i gjeld. Nå har den føderale regjeringen gått inn for å ta over banken - men andre japanske banker er også snart i ferd med å bryte sammen.

- Alan Greenspan, formann i U.S. Federal Reserve, sa at det amerikanske aksjemarkedet oppfører seg akkurat slik det gjorde før det store krakket i 1929. Ifølge Greenspan er all den ville spekulasjonen vi ser, akkurat den samme som førte til den Store Depresjonen.

- Fem viktige U.S. industriforetak forespeilet 50.000 oppsigelser bare i løpet av et par ukers tid.

- Presidenten i U.S.A. ble anklaget av Kongressen. Allikevel var de fleste amerikaneres holding: "Hvem bryr seg?"

- En Republikansk Kongressmann sa ordrett: "Glem anklagen, glem de moralske spørsmål. Dersom vi fjerner Presidenten, vil vi miste vår velstand og ende opp med en depresjon." Hans ord gjenspeilte holdningen til de fleste amerikanere. Moral teller ikke lenger, fordi den eneste tingen som teller er penger. Mottoet som feide vår nåværende President inn i embetet var: "Det er økonomien, dummen!"

- En respektert skolelærer i New York City ble sparket for å ha plassert en Bibel på kateteret og gjort den tilgjengelig for sine studenter. Denne mannen var en av byens beste lærere; klassen hans gjorde det bedre enn de andre. Dersom han hadde satt en eske kondomer på kateteret ville ikke noe ha skjedd med ham. Men han ble sparket for å ha tatt med seg en Bibel til skolen!

Alle disse tingene er smertelig og forvirrende for enhver som elsker Jesus. Faktisk så mottar vår tjeneste snesevis av brev fra troende over hele landet som er sterkt bekymret over det moralske tilbakefallet i vår nasjon.

Et slikt brev kom fra en forkynner i nittiårene. Han erindrer umoralen fra 1920 årene som førte dommen over Amerika gjennom den Store Depresjonen. Han har vært vitne til to verdenskriger. Han har sett transport forandre seg fra hestekjerrer til romferjer. Han har sett kommunikasjon endre seg fra sprakende radioer til internett. Kort sagt, han har sett alt.

Nå skriver han, at ondskapen som finner sted i vår nasjon idag, gjør ham mer sorg enn noe annet han noengang har vært vitne til. Han kan nesten ikke ta alt inn over seg, sier han, fordi det skjer så fort, og dybdene av fordervelsen er hinsides fatteevne.

Allikevel gir Jesus oss et beroligende ord på tross av alt vi ser finne sted. Han befaler: " Se til at dere ikke lar dere skremme. For alt dette må skje, men ennå er ikke enden kommet." (Matt. 24:6). Han forteller oss: "Ikke la noen av disse onde tingene som jeg advarer dere mot forurolige deres sinn!"

2. Mange Kristne er Engstelige Fordi De er Forskrekket Over Sin Syndfullhet, Svakhet og Moralske Nederlag. Det er mange røster i verden idag som analyserer hvorfor folk er så forskrekkede og engstelige. Men disse beløper seg ikke til mer enn et Babel av forvirrende årsaker. Faktum er at ingen sann elsker av Jesus kommer til å bli engstelig ved det potensielle tapet av materielle ting. Tvert om vil han bli plaget av besværligheter på det åndelige område!

Paulus kjente den virkelige årsak til vår forvirring og nød. Han berører emnet i Romerne 7: "Jeg skjønner ikke det jeg gjør. For det jeg vil, det gjør jeg ikke. Men det jeg hater, det gjør jeg Det gode som jeg vil, gjør jeg ikke. Men det onde som jeg ikke vil, det gjør jeg." (Rom. 7:15, 19).

Apostelen sier: "Selve den tingen jeg ikke ønsker å gjøre, ender jeg opp med å gjøre. Men den ene tingen jeg ville elske å gjøre, i lydighet mot Gud, finner jeg at jeg ikke kan gjennomføre."

Paulus taler her for tusener av oppriktige troende. De er engstelige fordi de ganske enkelt ikke kan finne seier over synd. De ønsker å gjøre rett - å leve hellig og rent for Herren. Og de hater den synden som så lett frister dem og forstyrrer deres samfunn med Kristus. Men allikevel fortsetter de å vende tilbake til den!

De ender opp ulykkelige, bekymrede og utmattede, og roper: "Å, jeg elendige menneske! Jeg ønsker ikke dette mer. Men jeg ser ut til å være hjelpeløs i forhold til å motstå det! Hvorfor er jeg så svak? Og hvor lenge må jeg utholde denne kampen? Vil jeg gå gjennom livet og gråte en elv av tårer, å bekjenne og omvende meg og så vende tilbake til min synd?"

Slike elskere av Jesus er så ikke bekymret over et økonomisk sammenbrudd eller krisene i verden, som de er bekymret over sine egne nederlag den siste uken. De trodde de hadde beseiret sin alttoppslukende synd, men plutselig kom den over dem igjen med fornyet styrke. Nå sørger de over å ha såret sin Herre igjen. Og de bekymrer seg: "Hvorfor svikter jeg så ofte, når alt jeg ønsker å gjøre er å behage Jesus?"

Det Finnes et Sant Mål På Åndelighet! Jeg tror vi kan kjenne vår sanne åndelige tilstand ved hvor urolige vi blir over den minste synd mot vår Herre.

Noe kristne sørger bare over det de anser som "grove synder" - hor, stoffbruk, fyll, banning. Men den virkelig åndelige person vet at ingen synd er liten i Guds øyne. Så han sørger hver gang han sladrer, forteller en grov vits eller har en langvarig ond tanke. Han vet at disse tingene springer ut fra hans

hjerter, selve senteret i hans vesen!

Du kan være ulydig mot Gud i slike "små ting", og unnskyldte deg selv og glemme dem. Men dersom du gjør det, så vil du aldri modne i Kristus. Din rettferdighet blir målt ved din uvillighet til å godta noe som gjør vår velsignede frelser sorg!

For ikke lenge siden sa jeg noe som ikke var Kristus-lik til min kone. Mine ord til henne var fullstendig unødvendige, og umiddelbart følte jeg meg under dom. Jeg visste at jeg hadde gjort henne urett, så selvfølgelig ba jeg om tilgivelse. Så tok jeg omkring henne og fortalte henne at jeg elsket henne.

Men mitt sinn var fremdeles urolig. Jeg tenkte: "Hvordan kunne jeg være i stand til å gjøre noe så ulikt Jesus? Tross alt så har jeg aldri vært nærmere Herren. Jeg har aldri bedt mer enn jeg har gjort det siste året. Jeg må være tvers igjennom ond for at en slik brutal ting kan springe ut fra mitt hjerte."

Det som jeg hatet, hadde jeg gjort. Og jeg var ikke bare skuffet over meg selv - jeg var forvirret, urolig, bekymret i ånden. Jeg gikk til mitt kontor og falt på kne foran Herren, og påkalte Jesu blod for å vaske meg ren.

I samme øyeblikk hvisket fienden til meg: "Den glippen var ikke så farlig. Det var bare en filleting." Men den Hellige Ånd steg umiddelbart opp i mitt hjerte for å gjendrive djevelens stemme. Han forsikret meg: "David, selve det faktum at du sørger over din synd er et bevis på at jeg virker i deg. Jo mer du sørger selv over de minste overtredelser mot min kjærlighet, jo nærmere er du seieren!"

Men fordi vi fortsetter å kjempe med synden, ser ikke Paulus' ord i Romerbrevet ut til å ha noen mening. Han skriver:

" dere som var syndens tjenere, av hjertet er blitt lydige mot den læreform dere er overgitt til. Og når dere nå er frigjort fra synden, er dere blitt tjenere for rettferdigheten og er blitt tjenere for Gud, har dere helliggjørelse som frukt, og til slutt evig liv. For syndens lønn er døden" (Rom 6:17-18, 22-23).

Fri fra synd? En tjener for rettferdighet som produserer hellig frukt? Du må tulle med meg! Når vi leser dette må vi ærlig innrømme: "Jeg er ikke død for synden. Jeg har ikke i sannhet blitt satt fri. Jeg er fremdeles under den forførende makt av en hemmelig synd - og det bekymrer meg. Dersom syndens lønn er døden, hvilket håp er det da for meg.?"

Her er to forkortede brev fra oppriktige kristne som har kjempet forferdelig med stor trelldom under synd. Det første kommer fra en ung mann:

"Jeg blir konstant fristet med seksuell synd, og jeg gir alltid etter. Jeg elsker Jesus av hele mitt hjerte, men jeg føler Guds nærvær glipper ut av mitt liv. Selv om jeg elsker ham, fortsetter jeg å gå tilbake til mitt begjær. Allikevel hater jeg det. Jeg gråter som et barn når jeg deltar i det, og ber Gud om å hjelpe meg ikke å gjøre det. Men jeg forsetter å gjøre det.

"Jeg stoler på at Gud skal utfri meg, slik Paulus sier i Romerne 7. Og jeg elsker Gud av hele mitt hjerte. Allikevel vet jeg at jeg lever feil, og jeg føler meg hjelpeløs overfor å forandre meg. Noen ganger føler jeg meg O.K., mens andre ganger føler jeg at jeg blir siktet som hvete. Jeg føler meg som Judas som har forrådt Herren. Noen ganger tror jeg at selvmord er eneste utvei."

Det andre brevet kommer fra en gift kvinne som er involvert i hor med en gift mann:

"Jeg ber om utfrielse, om omvendelse, om styrke. Jeg sverger at jeg vil være sterk overfor fristelsen neste gang den kommer. Men når jeg ser ham [min elsker], så faller jeg rett tilbake til den samme gamle tingen. Jeg levde et rent, moralsk liv i mange år, og trodde aldri jeg vil bli i stand til å gjøre noe slikt. Men nå har jeg falt inn i helvete, og jeg vet ikke hvordan jeg skal stoppe det.

"Når jeg leser dine nyhetsbrev kommer jeg under syndenød .Jeg har bedt og prøvd å kaste ut enhver demon som kan ha kommet inn på grunn av min synd. Men jeg føler meg så dømt. Mine tanker spinner med alle skriftstedene som taler imot det jeg gjør. Jeg føler meg fordervet. Jeg er full av skyld, frykt, panikk, avsky. Jeg føler meg så alene, avsondret og avskåret fra Gud."

Vi mottar mange slike brev - rop om hjelp fra sinn som er urolige på grunn av en altoppslukende synd. Allikevel må jeg si til alle som elsker Jesus og som lider av en slik uro: Dette urolige, indre rop - denne kampen i ditt sinn - er den Hellige Ånds verk!

Gud sendte sin Ånd til oss for å erklære krig mot vårt kjød og dets begjær og lyster. Så dersom du ikke er urolig når du svikter - dersom du er i stand til å riste av deg din synd uten noen følelse av skyld, sorg eller anger - da er ikke den Hellige Ånd i deg og fører krig.

Men dersom du får syndenød bare ved den aller minste overtredelse, så er du nær virkelig seier. Han vinner slaget i ditt hjerte ved å skape gudegitt sorg som leder til sann omvendelse!

3. Gud Har Sørget For en Motgift For å Helbrede de Bekymrede Sinn!Det finnes seier som er tilgjengelig for oss, over alle disse tingene som uroer våre sinn. Den er innlemmet i en pakt Gud gjorde med Abraham og hans etterkommere for mange år siden:

" en frelse fra våre fiender og fra alle deres hånd som hater oss, for å gjøre miskunn mot våre fedre og komme sin hellige pakt i hu, det løfte han gav Abraham, vår far, med ed, om å fri oss fra våre fienders hånd og gi oss å tjene ham uten frykt i hellighet og rettfærd for hans åsyn alle vårt livs dager." (Luk. 1:71-75).

Guds ed til Abraham og hans barn er krystallklar: Han vil frelse oss fra alle våre fiender, så vi kan leve uten frykt - uten uro og med hvile - hver eneste dag av vårt liv!

Kjære, denne pakten gjelder alle oss som lever i dag. Ifølge Paulus så er alle som i tro har mottatt Kristus som Herre "Abrahams sæd." " Ikke kjødets barn er Guds barn, men løftets barn regnes til ætten." (Rom. 9:8). "Derfor skal dere vite at de som har tro, de er Abrahams barn." (Gal. 3:7).

Så hvordan kan vi gjøre krav på dette paktsløftet? Abraham stilte et lignende spørsmål til Herren, da han ikke så noe utvei fra sitt dilemma. Han spurte: "Hva vil du gi meg Herre, når du ser at jeg ikke har noen barn?" Her var Guds svar: " Jeg er ditt skjold. Din lønn skal være meget stor." (1. Mos. 15:1). (King James Bibelen sier her: "Jeg er ditt skjold, og din overmåte store belønning." O.a.).

Herren fortalte ham: "Abraham, jeg ønsker å gi deg meg selv - og det er alt. Jeg vil være din forsvarer og din store belønning - fordi jeg er den jeg er. Du trenger aldri å frykte noen fiende så lenge du lever, fordi jeg vil være Gud for deg!"

Herren gir oss et herlig løfte akkurat likt dette i sin nye pakt. Han sier: " jeg vil være deres Gud, og

de skal være mitt folk." (Heb. 8:10). Faktisk så hører vi fra selve skapelsens begynnelse og gjennom hele skriften at Gud gjøre denne avtalen med menneskeheten: "Jeg vil være Gud for deg!"

Herrens plan for oss har alltid vært enkel. Han har sagt: "Du behøver ikke å frykte noen makt som kommer mot deg. Jeg vil handle som din beskytter til alle tider. Dersom du bare stoler på mine edsvorne løfter, og kaster deg selv i tro inn i min omsorg, så vil jeg være allmektig Gud for deg. Jeg vil overvinne alle dine fiender og kaste dem ned foran deg. Du vil være seierrik, mer enn en overvinner - og leve dine livs dager i fred, uten frykt!"

Jeg spør deg: Lever du dine dager uten frykt - med en rolig ånd og fredfullt sinn? De fleste av oss lever ikke engang en brøkdel av vår tid på den måten. Vi går inn og ut av våre øyeblikk med fred, men vi kommer ikke helt og fullt inn i Guds hvile.

Dersom du er opprørt, forskrekket, bedrøvet over en besettende synd, så må du forstå: Gud er ikke sint på deg! Han ønsker ikke å straffe deg eller dømme deg. Tvert i mot - han lengter etter å inngyte sin allmektige kraft i deg!

Gud sier i alt vesentlig det samme i alle sine pakter: "Jeg er på utkikk etter et folk som tror at jeg vil utfri dem fra alle deres fiender!" "Den pakt som jeg sluttet med dere, skal dere ikke glemme, og dere skal ikke frykte andre guder. Men Herren deres Gud skal dere frykte, og han skal fri dere fra alle deres fienders hånd." (2. Kong. 17:38-39).

I det Gamle Testamentet var disse fiendene hedenske nasjoner - filistere, moabitter, hittitter, jebusitter, kana'anitter. Alle disse onde maktene søkte å ødelegge Guds folk og føre dem tilbake til slaveriet.

Idag finnes våre fiender i den åndelige verden - demonisk krefter, kjødelige lyster, onde begjær. Og i det Nye Testamentet, gjentar Gud sin forpliktelse til sitt folk:

"Jeg vil være Gud for dere - og dere vil være mine sønner og mine døtre. Faktisk så vil du være mitt barn fra nå av og gjennom hele evigheten. Derfor, husk den pakten jeg har gjort med dere. Dere skal ikke frykte noen makt eller menneske, men bare meg. Jeg vil utfri dere fra alle deres fienders hender - inkludert demonisk trakassering, fastgrodde begjær, dominérende vaner, alle altbeherskende synder!"

Du Kan Spørre: "Hvorfor er Da Ikke Denne Pakten Oppfylt i Meg?" Dersom du undrer deg over hvorfor du fortsetter å falle - hvorfor du fortsetter å føle deg svak og kraftløs, og gjør de tingene du hater - så er det sannsynligvis fordi du ikke fullt ut har stolt på Guds herlige løfter.

Gud ga alle disse løftene til Abraham - løfter om å være hans skjold, å være hans lønn, å slå alle hans fiender, til og med utføre mirakler for ham, slik som å gi ham et barn i hans høye alder. Abraham trodde disse løftene - og Gud sa at hans tro ble regnet ham til rettferdighet.

På samme måte med oss. Det øyeblikk vi gir opp med å stride mot våre åndelige fiender i vår egen styrke - setter oss fore i vårt hjerte at hva som helst Gud lover, er han istand til å utføre, og betror alle ting i hans hånd - da er det begynnelsen på vår rettferdighet.

Gud hjelper oss i dette ved å sende oss sin egen Ånd for å ta bolig i våre hjerter. Den Hellige Ånd er Guds kraft, og denne kraften erklærer krig mot alle demoniske makter: " Ånden ["strider"] imot

kjødet." (Gal 5:17).

Ånden uttaler: "Dette er nå min bopel, djevel. Jeg har satt opp mitt hovedkvarter her, og jeg løfter banneret til den allmektige Gud. Du hersker ikke lenger her. Og din kamp er ikke lenger mot mitt barn. Du står overfor meg nå. Og jeg kommer til å jage deg til døde, forpurre dine planer og kjempe mot deg på alle fronter. Dette barn er nå et tempel for den Hellige Ånd!"

Å vandre i Ånden er ikke komplisert. Det er ganske enkelt å tro det Gud har sagt: " Vandre i Ånden! Så skal dere ikke fullføre kjødets lyst." (vers 16). Enkelt sagt, så betyr dette: "Stol på den Hellige Ånd! Tro på hans løfte om å ta seg av din sak. Vandre i kraften av hans løfte om å kjempe for deg!"

Guds ord gir oss et urokkelig løfte som er en sikker kur mot alle mentale kvaler:

"Og jeg vil stenke rent vann på dere, så dere skal bli rene. Fra alle deres urenheter og fra alle deres motbydelige avguder vil jeg rense dere. Jeg vil gi dere et nytt hjerte, og en ny ånd vil jeg gi i dere. Jeg vil ta bort steinhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte. Min Ånd vil jeg gi inne i dere, og jeg vil gjøre det så at dere følger mine bud og holder mine lover og gjør etter dem." (Esek. 36:25-27).

Ser du hva Gud sier? Hans Ånd gjør alt verket i deg! Han vil rense deg og gi deg et nytt hjerte. Han vil føre deg inn i lydighet og få deg til å handle rett. Din del er, i urokkelig tro, å tro at han vil holde sitt ord!

Så vil du betro dine problemer, din fremtid, ditt liv - og dine synder - i den allmektige Guds hender?